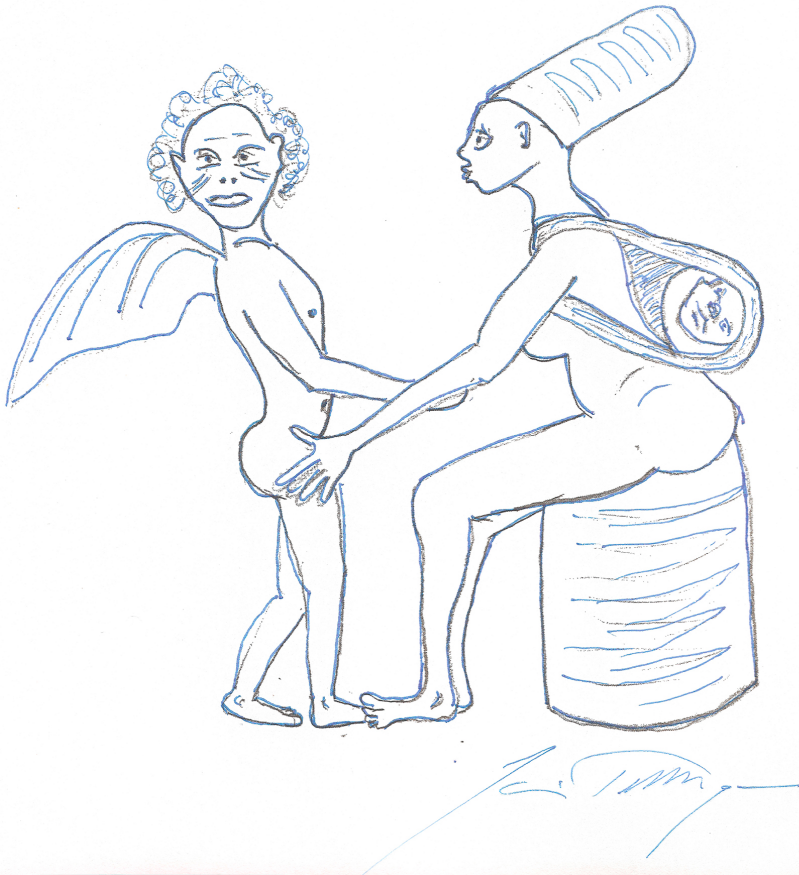

Esco N. Dido

Nimrod - Maailman ensimmäinen kuningas

Historiallinen romaani

Nimrod – Maailman ensimmäinen kuningas

ESCO N. DIDO

**Nimrod –
Maailman ensimmäinen kuningas**

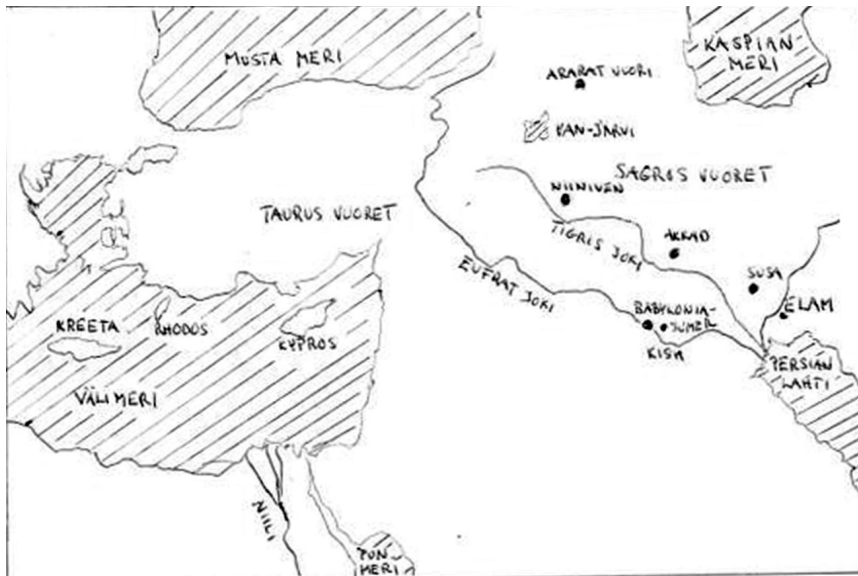
© 2018 Esco N. Dido

Taitto: Books on Demand

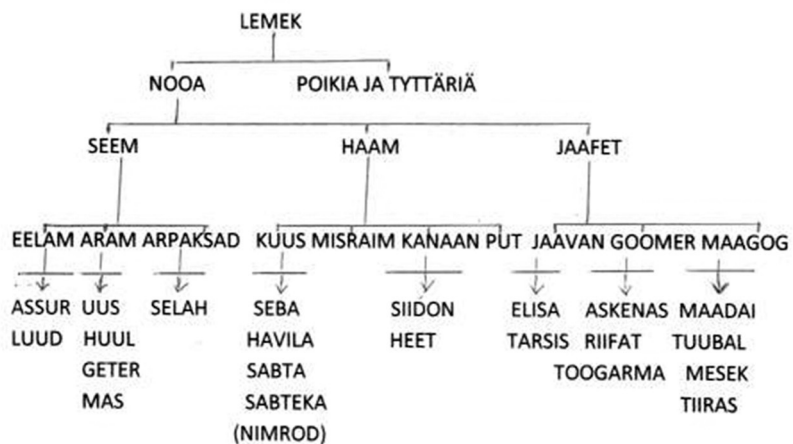
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-029-7

NIMROD – MAAILMAN ENSIMMÄINEN KUNINGAS.

NOIN 2458 VUOTTA ENNEN AJANLASKUMME ALKUA.

Luku 1

Aurinko loi ensimmäisiä säteitään toisen Ararat-vuoren huipun takaa, keskipäivän aikaan se paahtaisi kuumana kaksois-huippujen välistä. Linnut olivat aloittaneet päivittäisen ravinnon etsimisen visertäen ja livertäen iloisesti etsinnän ohella. Tuuli kuljetti leppoisasti pilvenriekaleita syvänsinisellä taivaalla. Nykyisen Armenian ja Pohjois-Syyrian vuorten juurella sijaitsevalla kumpuilevalla alueella näkyi jokin hahmo liikuskelevan aikaisesta ajankohdasta huolimatta.

Nooa käveli tyytyväisenä pitkin pellon reunaa. Ohrasadosta tulisi tänä vuonna hyvä. Hän otti yhden ohran käteensä ja tutkiskeli sitä. Sen korsi oli solmuinen ja vankka, sen tähkät sojottivat peräti kuudelle taholle. Tähkät olivat tuulettuneet hyvin. Olisi aika käskää miehet sadonkorjuuseen mutta sitä ennen Nooa päätti käydä katsastamassa vehnäpellot. Hirssi oli korjattu pois pellolta jo jokin aikaa sitten. Hän lähti verkkaisesti kävelemään kohti vehnävainioita seuraten silmillään ympäristöään. Paljon oli tapahtunut sen jälkeen kun hän heimonsa kanssa oli laskeutunut alas Ararat vuorilta ja alkanut asuttamaan tätä kumpuilevaa maisemaa. He olivat ensi alkuun pystyttäneet yksikermaisaiset majat ja teltat jotka sittemmin olivat väistyneet kivistä ja savesta rakennettujen talojen tieltä. Pellot oli raivattu, karjalle löydetty maimioita ketoja missä laiduntaa, kaivoja oli kaivettu ja savesta oli tehty paljon uusia tarveastioita. Kiviset työkalut ja tarve-esineet oli saatu vaihdettua metallisiin. Niin, Nooa tuumaili, vielä pitää tuo viinitarha perustaa Jumalalle kunniaksi ja ihmisille iloksi. Tällöin voisi suorittaa Jumalalle juomauhrin, poltto-ruoka- ja suitsutusuhrin lisäksi. Mutta kaikki aikanaan ja Jumalan suosiolla.

Luku 2

Kun Nooa palasi kylään oli sen väki jo jalkeilla ja suoritti aamuas-kareita. Nooan pojat Seem, Haam ja Jaafet odottivat jo isäänsä aamiaiselle. Pöytään oli katettu leipää, maitoa, juustoa ja hedelmiä. Nooa istahti pöydän pätyyn ja viittasi poikiaan, pojanpoikiaan ja pojanpojanpoikiaan istumaan aamiaiselle. Hän siisti partansa ja toimitti ruokarukouksen.

Nooan asuinsija oli nykyään pikemminkin pieni kaupunki kuin se pieni pahanen kylä joka se oli ollut arkin rantautumisen jälkeen. Sen väkiluku oli kasvanut räjähdysmäisesti sillä sen naiset olivat hyvin hedelmällisiä.

Aterian jälkeen Nooa karisti kurkkuaan ja sanoi partaansa sivellen,
– Meidän on aika korjata ohrasato. Seem ota poikasi ja Haam ja Jaafet ja näiden pojat ja mene korjaamaan vilja pois pelloilta. Naiset katsokoon pikkukarjan ja raavaskarjan perään. Ja Kuus ota sinä hoitaaksesi aasit ja kamelit.

Seem vanhin veljeksistä nyökkäsi rauhallisesti. Hän oli esikoinen ja näin ollen suvun toiseksi mahtavin mies Nooan jälkeen. Hän tulisi perimään isänsä aseman tämän kuoltua. Se oli asema jossa hän määräisi kunkin henkilön paikan ja tehtävän sen mukaan. Hän hallitsisi kaikkea omaisuutta ja karjaa, palvelijoita ja palvelijattaria. Hän olisi patriarkka joka johtaisi heimoansa vanhojen arvojen mukaan joihin kuului muun muassa kunnioitus puolisoa kohtaan, rakkaus lapsiin, vanhempien kunnioitus, heimon huolenpito, kunnioitus lähimmäistä ja tämän omaisuutta kohtaan sekä vieraanvaraisuus tuntemattomia kohtaan. Hän olisi heimonsa tuomari joka jakaisi oikeutta. Hän hengitti arvovaltaa ja rauhaa.

Kuus kurtisti kulmiaan saadessaan käskyn hoidella aasit ja kamelit. Kuus oli Haamin poika, jo aikuinen mies jonka kaksi vaimoa olivat

synnyttäneet hänelle viisi poikaa. Hän oli luonteeltaan juonittelija eikä sietänyt arvovaltaa muulloin kun se oli hänellä itsellään. Niinpä hän mielessään päätti laittaa poikansa Seban ja Raeman hoitamaan niitä pattipolvia. Itse hän aikoi käyttää aikaa mietiskelyyn, hän mietti miten päästä irti Nooan dominoivasta vaikutuspiiristä.

Haam taas oli yksinkertainen mies joka oli taipuvainen yllytykseen. Jaafet nuorin Nooan pojista, oli käytännön mies ja sopeutui muitta mukisematta asemaansa.

Miehet odottivat vaitonaisina pöydän ääressä sillä Nooa ei ollut vielä lukenut kiitosrukousta. Hän hymyili mielihyvystä.

- Minä olen jo pitemmän aikaa kerännyt viiniköynnöksiä ja jakautanut niistä uusia versoja. Kun viljasato on kerätty talteen, me perustamme viinitarhan tuonne aurinkoiselle rinteelle.

Hän viittasi samalla etelässä olevaa aluetta. Tieto otettiin kernaasti vastaan, sillä olivathan monet miehistä salaa käyttäneet murskatuista rypäleistä itselleen rankkia josta olivat sitten juopuneet, mutta, että sitä ruvettaisiin tekemään viiniä ihan avoimesti, se oli uutta. Tokihan Nooa tiesi tästä rankinteosta ja olikin siksi päättänyt ryhtyä viljelemään viiniä. Oli parempi saada tämäkin asia hallintaansa kuin että miehet salaa joisivat rankkia ja sitten riitelisivät humalapäissään ja löisivät vaimojaan.

Nooa luki kiitosrukouksen, suoristi kasukkansa, kiristi vyönsä ja otti sauvansa nousten ylös.

- Illalla minä ratkon Seemin kanssa riita-asioita iltanuotiolla. Lähettäkää siitä kaikille sana.

Miehet leikkasivat viljaa koko päivän. He söivät naisten tuomaa ruokaa pellolla kun sadekuuro yllätti heidät. Haam oli heti valmis palaamaan kylään mutta Seem rahoitti häntä sanomalla,

- Malta mielesi, se on pieni sadekuuro, se tuskin edes kastelee maata.

Samassa Nooa tuli peltojen poikki ruokailijoiden luo. Sade oli jo lakannut ja hohtavan siniselle taivaalle oli syntynyt sateenkaari.

- Katsokaa, hän sanoi ja osoitti sateenkaarta. – Jumala ilmaisee itsensä, sillä sateenkaari on iankaikkisena merkinä Jumalan ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välillä, joka maan päällä on. Muistakaa siis kohtuudella ja vain omiin tarpeisiinne metsästää ja teurastaa eläimiä. Tiedätte nyt, että aina kun näette sateenkaaren, on se Jumalan muistutus elämän kunnioittamisesta.

Illalla Nooa istui nuotiolla ja katseli mietteläänä kansan paljoutta joka oli kerääntynyt hänen ympärilleen. Hänen edessään seisojien miehen Abimaelin vaimo Aada joka väänteli käsiään. Abimael seisojien kauempana ja näytti synkältä. Nooa katsoi miehestä vaimoon ja nyökkäsi.

- Kerro huolesi vaimo.

Aada aloitti vapisevalla äänellä,

- Alhainen palvelijanne anoo oikeutta aviollisessa asiassa. Minä olen miehelleni Abimaelille synnyttänyt lukuisia poikia ja liudan tyttäriä mutta siitä huolimatta että olen hoitanut velvollisuuteni niin kuin hyvän vaimon kuuluu, niin hän on ottanut itselleen toisen vaimon. En minä sitä pane pahakseni, sillä voihan mies ottaa itselleen toisen vaimon ja helpottaahan se minunkin töitä ja askareita kun voin jakaa ne toisen vaimon kanssa. Mutta se että tämä toinen vaimo saa Abimaelilta kauniita vaatteita ja minä en ja se että mieheni ei ole kupeitani koskenut puoleen vuoteen, se saa minut anomaan oikeutta ja pyytämään että saisin palata isäni taloon.

Nooa mietti kuulemaansa tovin aikaa ja kysyi sitten,

- Miehesi ei siis vaadeta sinua eikä käytä aviollisia oikeuksiaan. Entä saatko lautasellesi yhtä paljon ruokaa ja samaa ruokaa kun toinen vaimo?

Aada oli hetken sanatonta ja nyökkäsi sitten hiljaa. Nooa kuljetti kätään parrallaan ja katsoi Abimaelia, sitten hän julisti päätöksensä,

- Ole kärsivällinen sillä kosketkin palaavat jokien rauhallisiin uomiin tyrskyjen jälkeen. Voit levollisin mielin odottaa näin tapahtuvan. Se että ruokaasi ei ole vähennetty eikä huononnettu on merkki siitä että miehesi välittää sinusta yhä. Jos kuitenkin ruokasi jatkossa vähenee olet vapaa palaamaan isäsi taloon eikä sinun miehelläsi ole oikeutta hakea sinua pois. Mutta sinun on mentävä maksutta ja rahankorvauksetta.

Nooa katsoi jälleen Abimaelia joka vastasi katseeseen ja nyökkäsi ymmärtäväisesti mutta tuskin havaitsevasti. Aada painoi huojentuneena päänsä, hän tunsu häpeää koska oli saattanut aviohuolensa kaikkien tietoon ja tiesi että kylällä juoruttaisiin asiasta, mutta ainakin hänen miehensä oli tiedostanut asian ja aina hän voisi palata isänsä taloon jos asiat menisivät huonompaan päin.

Seuraava kuultava on mies joka nojasi sauvaan, hänellä oli side pään ympärillä ja käsivarret mustelmilla. Nooa nyökkäsi miestä kohti.

- Kerrohan nimesi ja asiasi.

Mies karisti kurkkunsa ja sanoi kovalla äänellä,

- Isäntä, minä olen Misma ja vaadin ruukullisen kultaa vahingonkorvausta Sebulonilta joka hakkasi minua kivellä päähän, löi nyrkillä ja potki jaloillaan niin että minä jouduin vuoteen omaksi moneksi päiväksi enkä siksi ole pystynyt perheelleni ruokaa hankkimaan.

Nooa viittoi Sebulonin eteensä ja penäsi tältä,

- Onko totta että olet tämän Misman hakannut ja sillä estänyt hänet huolehtimaan perheestään?

Sebulon väentelehti Nooan edessä ja murahti lopulta puhahahtaen,

- Itsehän se minun päälle karkasi kun en lainannut hänelle aasiani polttopuun hakua varten. Päälläni hän makasi ja jos en olisi kiveä käteeni saanut, niin hautajaisiani nyt vietettäisiin.

Nooa katsoi toisesta toiseen, sively jälleen partaansa ja päätti tuomiosta,

- Koska Mismän vammat eivät ole kuolemaksi ja hän on niistä toipuva, niin Sebulon vapautetaan syytteistä ja vahingonkorvauksesta, mutta Sebulon pitääköön huolta Mismän paranemisesta ja olkoon Mismälle apuna ja pitääköön huolta tämän perheestä koko toipilasajan.

Nyt Nooa eteen saapui ryhmä ihmisiä, kolme miestä ja yksi nainen. Miehet katselivat vihamielisinä toisiaan ja nainen oli hyvin itkuisen näköinen. Nooa nyökkäsi etummaiselle miehelle merkiksi aloittaa.

- Isäntä, minä olen Oomar ja tämä on vaimoni Sarah. Vielä eilen hän oli kukoistavan raskaana ja odotimme saavamme lapsen pienen tyttäreemme seuraksi, mutta nämä surkimukset tappelivat talomme ulkopuolella ja tulivat sitten tapellen pihallemme. Vaimoni meni katsomaan mitä siellä mekastettiin ja sai hänkin osakseen näiden nyrkeistä ja menetti siinä lapsemme ja kaksi hammastaan. Vaadin että nämä roistot tapetaan kuin koirat!

Nooa katsoi itkuista naista,

- Onko niin että raskautesi eteni normaalisti eikä sinulla ollut vuotoa tai supistuksia ennen tätä tappelua?

Nainen vastasi itkuisen värähtelevällä äänellä,

- Isäntäni, palvelijattaresi pyytää saada ilmoittaa että hän suoraan nautti tästä raskaudesta ja hänellä oli punaiset posket, eikä hänellä ollut tietoaakaan vuodoista taikka supistuksista.

Nooa silmät kapenivat hieman.

- Tule nyt lähemmäksi ja näytä vielä mistä hampaasi puuttuvat. Sarah astui Nooa eteen, avasi suunsa ja näytti alaleuassa olevaa aukkoa sormellaan. Nooa nyökkäsi jälleen ja sanoi hieman kiivastuneena,
- Sinulta näyttää tosiaan puuttuvan kaksi hammasta.

Miehiin päin kääntyen hän silmäili näitä ankarasti.

- Minä en siedä että naisille tehdään väkivaltaa. Mitä teillä on sanottavana puolustuksenne?

Miehet tekivät anovia liikkeitä käsillään ja sopersivat ,

- Oikeamielinen isäntä, se oli puhdas vahinko. Koska meillä oli

verta silmissä ja tukkakin aika ajoin luulimme naista toisiksemme ja hutkaisimme häntä, mutta aivan vahingossa. Se on yhtä totta kuin tässä seisomme. Pyydämme armoa oikeamielinen isäntä!

Nooa kääntyi nyt Oomarin puoleen,

- Koska lapsi oli vielä syntymätön ja nimeämätön se ei ollut hengissä vaan odotteli äitinsä kohdussa henkiin tulemista, näin ollen ei voida katsoa että nämä miehet olisivat ihmisen hengen tappaneet. Mikä on siis mielestäsi kohtuullinen vahingonkorvaus vaimosi pahoinpitelemisestä?

Oomar mietti aikansa kuulemaansa ja sanoi sitten raskaasti huokaisten,

- Vaadin molemmilta aasin, sillä mitä he aaseilla tekisivät kun ovat tulleet niiden kaltaisiksi.

Nooa nyökkäsi hyväksyvästi,

- Olkoon siis niin että vahingonkorvauksena nämä miehet antavat Oomarille ja tämän vaimolle kaksi aasia.

Tappelupukarit katsoivat riemuissaan toisiaan sillä olivathan he välttäneet kuolemantuomion.

- Mutta ei tässä kaikki, Nooa jatkoi, meillä on voimassa laki jossa sanotaan että annettakoon henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, palovamma palovammasta, haava haavasta ja mustelma mustelmasta. Niinpä minä siis määrään että molemmilta syyllisiltä lyödään yksi hammas samasta paikkaa mistä ne Sarahilta puuttuvat. Ja vielä minä määrään että teiltä molemmilta leikataan parta jotta ihmiset näkisivät teidät ja tuntuksitte häpeää!

Ja niin miehiin tartuttiin ja rangaistus toimitettiin välittömästi miesten uikuttaessa surkeasti.

Luku 3

Joitakin vuosia oli siitä kulunut kun Nooa oli viinitarhansa istuttanut. Ensimmäinen sato oli korjattu talteen ja siitä oli käymällä valmistettu viiniä joka oli huolellisesti varastoitu Nooan toimesta. Vielä viiniä ei oltu nautittu, koska sen piti antaa tekeentyä.

Noiden vuosien aikana oli Nooan heimo kasvanut niin suureksi että ruokaa ei ollut heille kaikille. Vedenpaisumusta edeltävänä aikana ja sen jälkeen ihmiset elivät hyvin vanhoiksi synnyttäen runsaasti lapsia. Niinpä Nooa lähetti perhekuntia alaville maille jotta nämä perustaisivat uusia siirtokuntia. Näitä uusia siirtokuntia, joissa uusia heimoja kehittyi, oli lopulta seitsemänkymmentä. Hän evästi lähtijät huolella kaikella perimätiedolla joka hänellä oli. Jotta menot, jotka liittyivät Jumalan kanssakäymiseen, pysyivät muistissa, Nooa puki ne runo-muotoon ja lähtijät saivat opetella ne ulkoa. Hän muistutti heitä siitä että henki ei synny materiasta, vaan materia hengestä. Kaiken kulku on kuin toisiaan seuraavat vesirenkaat, yleisestä yksittäiseen, näkymättömästä näkyvään, puhtaasta hengestä järjestyneeseen substanssiin Jumalasta ihmiseen.

Myös oikeutta opiskeltiin samaten kuin auktoritaarista hallintojärjestelmää. Lähtijät evästettiin perusteellisesti ja yhteyttä uusiin siirtokuntiin pidettiin säännöllisesti ja niiden kanssa käytiin kauppaa sekä järjestettiin avioliittoja. Nooa lähetti perhekunnat matkaan siunaamalla heidät ja sanomalla,

- Jumala antakoon teille taivaan kastetta ja maan lihavuutta, jyviä ja viiniä yllin kyllin.

Tässä vaiheessa ilmeni myös että muitakin ihmisiä kuin Nooa ja hänen perheensä oli pelastautunut vedenpaisumuksesta kiipeämällä korkeille vuorille. Nämä ihmiset olivat sittemmin myös laskeutuneet vuorilta ja perustaneet kyliä jossa he viljelivät maita ja kasvattivat karjaa. He harjoittivat uskontoaan ja kävivät keskenään kauppaa. Osa näistä ihmisistä oli ihonväriltään mustia.

Oli myöhäinen iltapäivä, päivän kuumin aika oli jo ohi mutta ilma oli vielä hautovaa. Nooa oli päättänyt maistaa viiniä lehtimajassaan. Ensimmäinen malja maistui aivan erinomaiselta. Rubiininpunainen neste oli kirkasta ja hieman makeaa. Nooa tunsu itsensä tyytyväiseksi ja päätti maistaa toisenkin maljan. Tottumaton kun oli, niin Nooa päihtyi nopeasti. Hän tunsu olonsa hikiseksi ja riisui vaippansa jotta heikko tuulenvire joka virtasi läpi lehtimajan lehyttäisi hänen ruumistaan. Juotuaan useita maljoja viiniä hän tunsu tarvetta helpottaa rakkoaan ja käväisi lehtimajan ulkopuolella virtsaamassa. Avattuaan pellavakaationsa hän ei kuitenkaan saanut sitä enää kiedotuksi. Nooa palasi lehtimajaan pellavakaatio kädessään ja istahti majan lattialle maton päälle. Hän kaatoi itselleen lisää viiniä ja katseli hajamielisesti maton päällä vilistäviä muurahaisia.

Aurinko oli jo laskemassa kun lehtimajasta kuuluu säännöllinen kuorsaus. Nooa oli sammunut nauttimastaan viinistä ja makasi alasti lehtimajassaan. Haam, joka sattui kulkemaan majan ohi, kuuli kuorsauksen ja kurkisti sisään nähdäkseen kuka siellä kuorsasi. Nähdessään isänsä hän hymyili ivallisesti. Itsekseen naureskellen hän suuntasi kohti veljiensä Seemin ja Jaafetin asumuksia. Matkan varrella hän tapasi poikansa Kanaanin ja kihersi tälle,

- Se on viinilintu lentänyt äijän päähän ja sulkenut sen silmät. Siellä se makaa lehtimajassaan ja ärisee mattonsa puolesta. Kuorsaa siellä kun mikäkin sika.

Kaanan joka oli mieleltään ilkeä ja teki mielellään ihmisille likaisia temppuja riensi kohti lehtimajaa. Häntä nauratti kun hän katsoi lehtimajaan, ja häntä nauratti vielä enemmän kun hän keksi miten nolata Nooa tämän tietämättä. Hän käväisi nopeasti talossaan ja palasi kohta hunajaruukku kädessään. Sitten hän siveli hunajalla Nooan sukupuolielimet ja jäi hetkeksi katsomaan kuinka muurahaiset alkoivat kuhista hunajassa. Kuullessaan askelia hän poistui nopeasti hämärtävään iltaan.

Tällä välin Haam oli ennättänyt Seemin talolle jonka ulkopuolella Seem ja Jaafet hiljaa keskustelivat.

- Hyvää iltaa, velikullat! Onko teillä röhkivä sika kadoksissa? Minä tietäisin yhden mutta se on kovin irstas.
- Mistä sinä oikein puhut? kysyi Seem ihmeissään.
- Tarkoitin vaan että liika viini tekee kenestä tahansa röhkivän ja irstaan sian, vastasi Haam ivallisesti. – Menkää vaikka itse katsomaan sen lehtimajaan.

Nyt Seem jo arvasi mitä on tapahtunut ja hän riensi Jaafet kintereilään lehtimajalle. Takanaan he kuulivat Haamin pilkallisen naurun.

Astuessaan hämärään majaan, josta kuului säännöllinen kuorsaus, oli heidän vaikea erottaa yksityiskohtia. Niinpä he sytyttivät lampun jossa oli öljypuusta survomalla saatua öljyä. Nähdessään isänsä muurahaisia kuhisevan hävyn he suuttuivat. Nopeasti he puhdistivat Nooan palmunlehvällä ja pukivat tämän vaippaan jonka jälkeen he ryhtyivät herättelemään häntä.

- Miksi te minua ravistelette? Onko jokin vialla? Jaa, taidanpa tietää, minähän tässä vialla olen kun pääni kuhisee kuin ampieispesä ja suussani maistuu se vesi minkä kissa eilen latki.

Nooa piteli päätään. Hetken aikaa hän huojui paikallaan Seemin ja Jaafetin katsoessa häntä, kurtisti sitten kulmiaan ja työnsi kätensä vaipan alle ja tunnusteli hetken. Haarojen väli tuntui aralta ja se oli turvoksissa muurahaisten puremien jäljiltä. Sitten hän nosti kätensä joka oli tahmea hunajasta ja kiinni takertuneista muurahaisista.

- Mitä tämä merkitsee? Tekö tämän olette tehneet? tiuskaisi Nooa.

Isä hyvä, Haam kertoi meille sinun olevan täällä ilkoisen alasti ja tälle maailmalle tietämättömänä. Seem katsoi isäänsä rauhallisesti.

- No, kuka sitten? tivasi Nooa. – Haamko?
- Sitä sinun pitää kysyä häneltä itseltään, vastasi Seem.
- Käskekää Haam tänne heti paikalla. Nooa urahti painokkaasti.

Jaafet riensi pois ja palasi pian mukanaan Haam, joka nyt esitti katuvaista.

- Sinäkö olet minut häpäissyt? kysyi Nooa heti Haamin nähdes-
sään.

Tämä historiallinen romaani kuvaa aikaa noin 4500 vuotta sitten. Keskeisissä rooleissa ovat Nooan pojanpoika Kuus ja hänen viisi poikaansa. Teos kertoo värikkäällä ja vauhdikkaalla tavalla maailman ensimmäisestä kuninkaasta - Nimrodista. Kuinka tästä kehkeytyy maailman valloittaja ja yksi kulttiuskonnon päähenkilöistä. Tarina valaisee uskonnollisten käytänteiden kehittymistä valtataistelun ja muiden itsekkäiden pyrkimysten vanavedessä. Mehukas kertomus hyvän ja pahan kamppailusta jossa riittää huimaavia historiallisia näköaloja.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi